

kako treba iz vrta v klet presaditi peteršilj, šnitlek, in drugo zelenjad, kjer na srednje gorkem in svetlem prostoru nam skozi celo zimo lahko služi, kot okusna primes. Seveda je za to treba nekaj dela in skrbi, brezi katerih se sploh ničesar ne opravi.

Pohorski.

Sejmi. Dne 11. marca pri Sv. Magdalen v Mariboru. Dne 12. marca v Selnici ob Dravi, pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, pri Sv. Juriju ob juž. žel. in v Poličanah (za svinje). Dne 15. marca v Arvežu in Zdolah. Dne 16. marca v Vitanju, Celju in v Imenem (za svinje). Dne 17. marca v Lembergu, na Rečici, v Trbovljah, Podčetrku, na Bregu pri Ptuj (za svinje) in v Čmureku. Dne 18. marca na Ptujski gori, pri Sv. Trojici v Slov. gor., na Vidmu ob Savi, v Slov. Gradcu in v Ljubnem.

Dopisi.

Iz Grada. (Izjava) slovenskih deželnih poslancev štajarskih v zadevi vseučilišča v Ljubljani se glasi: Z ozirom na dogodke na raznih avstrijskih vseučiliščih in gledé na predlog, stavljen v dež. zboru kranjskem zaradi ustanovitve vseučilišča v Ljubljani, sklenili so slov. dež. poslanci štajarski s posebno deputacijo predložiti ministerskemu predsedništvu na Dunaju naslednji klubov sklep: Uvaževaje, da kulturni napredek slovenskega naroda zahteva ustanovitev vseučilišča, na katerem se prednašajo razne stroke v slovenskem jeziku; da je izobrazba sposobnih močij na tako urejenem vseučilišču bistveni pogoj za izvršitev ravnopravnosti slovenskega jezika v šoli in uradu; da na obstoječih vseučiliščih v sedanjih razmerah takova izobrazba sposobnih močij ni mogoča, ker se na teh vseučiliščih nasprotuje uvedanju slovenskih predavanj; da silijo kulturne, jezikovne in politične razmere južnih dežel avstrijskih sploh k ustanovitvi novega vseučilišča, na katerem bi se oziralo na jezikovne potrebe istih v prikladnem naravnem središču, katero je jedino le glavno mesto Kranjske Ljubljana, in to posebno zaradi tega, ker se je pokazalo, da ni mogoče nemškemu dijaku iz teh dežel posvetiti se redno in nemoteno studijam na vseučiliščih, katera so isti dosedaj obiskovali, kakor je to razvidno vsled silovitih dogodiljav iz najnovejšega časa, se visoka c. kr. vlada nujno pozivlje, da kakor najbolj hitro mogoče prične z ustanovitvijo vseučilišča v Ljubljani za sedaj z bogoslovno, modroslovno in praveslovno fakulteto, na katerih bi se primerno oziralo na slovenski, hrvaški in italijanski jezik.

Gradcu, dne 25. februarja 1898.

Dr. Ivan Dečko, dr. Fran Jurtela, Mihael Lendovšek, Franc Robič, dr. Fr. Rosina, dr. Josip Serbec, Ivan Vošnjak, Josip Žičkar.

Iz Vojnika. (Kako trški Nemci obhajajo svoj god?) O pustu, pravimo, imajo norci svoj god. Ta dan že od nekdanj slavno obhajajo vsi, ki spoznajo »Pusta« za svojega patrona. Posebno kar je nekaterih mladih ljudi, se jim takrat rado po glavi vrti.

Pri nas v trgu je pa to vse drugače. Pri nas so noreli stari ljudje. In kedar so naši Nemci obhajali pust? Drugod imajo norci v terek pred pepelnico svoj god. Toda naši Nemci so v svojih koledarjih v sredo našli svoj god zaznamovan. Na pepelnico sredo so namreč najbolj letali in piskali po trgu.

»Menda so vaši Nemci bolj zabitega plemena, da ne vejo, kedar je pust«, bi znabiti kdo znal misliti. Da jim res nekaj v glavi manjka, to so pokazali na pepelnico. Pa čudno je le to, da so bili ti norci občinski odborniki. Skoraj vsi so bili zastopani. Zvozne jim je nosil Franc Zottl, županov namestnik. Za njim so divjali: Jekel, Permoser, Kleinsrot, Jošt in še drugi občinski odborniki. Oblečeni so bili v razne cape. Nekateri so bile kikljam podobne. Zottl je imel dolg

papirnat nos in ženski klobuk na glavi. V glavo mu pa nisem videl. Morda je bila slama notri.

Se neko posebnost imajo te maskude, namreč to, da so vse že bolj priletne. Franc Zottl je star že čez 50 let, drugi ne veliko manj. Zato sem res strmel, ko sem jih videl tako brez pameti po trgu dirjati in divjati. Mislim sem si: »Vsem manjka eno kolesce v glavi, Zottlu pa menda dve.«

Zdaj sem spoznal velikanski razloček med slovenskimi in nemškimi tržani. Slovenec ima pač le vedno glavo na pravem mestu, pri nemškutariji je vse zmešano. In to si za bodoče občinske volitve dobro zapomnimo! Proč s pustnimi norci! Kmet.

S Teharjev. (Pred volitvami.) Kakor povsod drugod, posebno pa na Spodnjem Štajarskem, zedinjajo se tudi pri nas nemščurji in socijalni demokratje — zlasti sedaj, ko se bližajo volitve za občinski odbor. Da jih vidiš, kako se pehajo mokračji za svoje bratce nemškutarje! Da se tisti Tinč, ki je bil, če prav velik posestnik, vender zadnjič kandidat socijalistov — tisti Tinč, ki je pred tremi leti s polnim mehom deloval za slovensko-katoliško stranko, pa komaj izvoljen prav po moževsko odpadel in pobegnil k nasprotnikom — da se tisti »mož« toliko znoji in kolobita okrog za združene mokračje in nemškutarje, da bo gotovo par novih črevljev raztrgal, to ni nič čudno. Čudneje je to, da se nekateri razumni možje še ne morejo zavedeti, kako bi prav volili; da še ne razvidijo, da bi samo mokračem in brezvernim in slabovernim ljudem pomagali, če bi ostali doma ali celo nam nasprotno volili. Radovedni smo, kako bo letos volil eden cerkveni ključar, ki je sicer resen mož, pa se je dosedaj držal naših protivnikov. Trudijo se nasprotniki, kolikor morejo. Lažejo tako, da je že več kakor grdo, da bi preslepili volilce. Trdijo na pr. da je neki dosedanji odbornik, če prav premožen, dal plačati za svojega bolnega sina v bolnici (špitalu) stroške iz občinske blagajnice — kar je ostudna laž. Pripovedujejo čudno pripovedko, da je okrajni glavar ukazal s pisanjem č. g. župniku, da mora voliti nemškutarje in mokračje. Kdo se ne bi smejal, če slíši take neumnosti! In takih rečij se trosi vse polno okolo. Hvala Bogu, da ima laž kratke noge in da so naši možje prepametni, da bi takim norostim verjeli.

Stvar je pač taka: Kar je katoliškega in slovenskega, bo z nami — kar je pa socijalistovskega in nemškega, bo pa zoper nas. Če to premisli, se poštenemu in razumnemu možu ni težko odločiti. Zato bo pa tudi zmaga na naši strani.

Od Nove cerkve. (Veselica.) Ono nedeljo je imelo naše slov. kat. bralno društvo veselico. Po večernicah smo se zbrali v okinčani društveni sobi v precejšnjem številu. Pevci zapoje pesem »Hej, Slovenci« s spremljevanjem slavne češke godbe. Pri predstavi so pokazali naši diletantje-igranci, da imajo dokaj zmožnosti. Rešili so svojo ulogo častno. Dasi so nastopili prvokrat, zagotovili so si ugoden utis pri občinstvu. Obilo smeja je povzročil zlasti nastop pisarja Zverige v šaloigri: »Kje je meja«.

Žal, da je še vse premalo zanimanja za društveno življenje. Mnogi ne vedo, kaj je naše društvo, kakšne važnosti so dandanes bralna društva, ali pa se jim mili onih novčičev, ki jih vplačujejo društveniki. Ne pomislijo pa, da jim društvo ponuja za to obilne duševne in gmotne koristi. Tukaj si bistrimo um s čitanjem dobrih in koristnih časopisov in knjig. Tukaj se razgovarjate — omenjal je v navduševalnih besedah g. govornik — gospodarji ob nedeljah in praznikih pred in po službi božji o tem in onem, kar ste brali, kako se vam je zavedati svojih pravic, kako vam je napredovati v gospodarskem oziru. Viribus unitis — v združenju je moč, to je geslo našega svetlega cesarja, ki obhajajo letos petdesetletnico svojega vladanja.

K sklepu je zapel naš vrli mešani zbor

krasno Vilharjevo: »Bledi mesec« iz pesmarice družbe sv. Mohorja. Zadovoljni smo zapuščali društveno sobo, želeč, da se kmalu zopet snidemo v obilnejšem številu.

Iz Žalca pri Celju. (Kmetijska zadruga). Kakor smo že lansko leto poročali, osnovala se je pri nas »Kmetijska zadruga za spodnje Štajarsko, vknjižena zadruga z omejenim poročtvom v Žalcu«. C. kr. okrožno kot trgovinsko sodišče v Celju je z dnem 12. svečana t. l. vknjižilo to zadrugo v zadrugni register, in z dnem 1. marca pa je začela zadruga svoje delovanje.

Zadruga ima namen, da posreduje pri kupovanju in pri prodaji, v vseh strokah kmetijstva, to je v poljedelstvu, gozdarstvu, živinoreji, vinarstvu, sadjarstvu, čebelarstvu in mlekarstvu, da se vse potrebe kmetijstva naročajo iz prve roke, ker se dobe boljše in ceneje, in da se prodajajo vsi pridelki kmetijstva skrbno na odjemalce po možno najboljši ceni. Dalje bode zadruga skrbela, da si kmetovalci zavarujejo vse kmetijske pridelke na polju in v shrambi zoper elementarne nezgode, da dobijo v sili posojilo, da dobijo praktičen in teoretičen pouk v kmetijstvu. Sploh je skrb zadruga delati na to, da se kmetijstvo povzdigne in otme pogina.

Ker pa bode zadruga le za svoje ude prevzela vsako posredovanje, zato je želeli, da pristopijo vsi kmetovalci in posestniki k tej zadrugi, ker le v skupini je moč, le v edinosti se da kaj doseči. Na pr. recimo, da je pri zadrugi 1000 kmetov, katerih poprečno vsak ima 10 m. centov pšenice prodati. Vsak za sebe ne more lahko svoje pšenice dobro prodati, ker jo kupi od njega prekupec, kateri pa mora dobiček imeti. Če pa je 1000 kmetov združenih in vsak ima 10 m. centov pšenice ter naznani to zadrugi, je to 10.000 m. centov skupaj, to je že svota, za katero bode prav rad poprašal vsak veletržec ali mlinar. Vsa pšenica se bode od zadruga očistila, in čista lepa, skupno drago prodala za kmete, kateri bodejo veseli lepega dohodka.

In kakor ta primera, tako je z vsemi drugimi poljskimi, gozdnimi, vinskimi, sadnimi in živinskimi pridelki. Le na kmetih je torej ležeče, da si opomorejo. Kdor hoče ud zadruga postati, mora se za to pismeno ali ustno pri odboru v Žalcu oglasiti in uplačati enkrat za vselej 4 krome, in vzeti vsaj eden delež za 12 kron, kateri pa se obrestuje s 3%, in ostane last uda, ter more istega vzdigniti, kedar hoče. Torej nobene zgube, le dobiček morejo imeti udje te zadruga. Vso slovensko inteligenco na spodnjem Štajarskem pa prosimo v imenu naroda, da gredo z dobrim izgledom naprej. Vsak ud dobi zadrugno knjigo in pa pravila, iz kojih lahko razvidi veliki pomen te zadruga. Tudi se bodejo pravila po vseh naših časnikih razglasila.

Razne stvari.

Domače.

(Cesarski namestnik.) Ko je Gaučevo ministerstvo odstopilo, so veliki časniki takoj poročali, da naš cesarski namestnik, markí Bacquehem, vstopi v Thunovo ministerstvo. Hvala Bogu, da se to ni zgodilo, sicer bi dobili barona Heina za namestnika. Desetkrat gorje nam Slovencem, ako kdaj baron Hein zasede namestniški stol štajarski!

(Najdražji list) je »Slov. Gospodar«, pa samo za Nemce. Le čujte! Nedavno si je neka nemška gospa v Vojniku nalašč najela voznička, da se je vozila v Celje in si kupila naš list pri g. Emi Willing, Gosposke ulice st. 28. Res, drag list!

(Velikega avstrijskega romanja) v Palestino ali Sveto deželo o veliki noči se iz lavantinske škofije udeležita veleč. gosp. Fr. Dovnik, dekan v Gornjem gradu, in čast. gosp. Jožef Zidanšek, profesor bogoslovja v Mariboru.

(V brezimnem listu) na mozirsko županstvo žugajo slinavi mokračji ne samo s

požiganjem, ampak tudi že z umorom. Fantje, le počasi! Nismo še v »blaženi« madjarski deželi; kadar se pa vam bo brisati potreba, le pridite po »Delavca«, katerega ste podvrgli v cerkveno hišo!

(Osebnosti.) Preseli se g. dr. F. Vilimek, zdravnik, iz Ljubnega v gornji Savinjski dolini v Cittavecchio, na dalmatinskem otoku Visu. V našem ljudstvu mu ostane hvaležen spomin. — V Mozirju se bode nastanil kot letovičar gosp. dvorni svetovalec Fr. Šuklje z družino.

(Opetovano) nam prihajajo tožbe, da nekateri kondukterji na velenski železnici celó v vagonih neizkušene savinjske kmete ostrupljajo z nauki socijalne demokracije. Ako temu ne bo konec, storimo odločne korake pri oblastvih.

(Uradno spričevalo.) C. kr. okr. sodnija v Konjicah naznanja od dne 24. svečana 1898, št. 118, da je predsedništvo c. kr. okrožne sodnije v Celju rodbino Černeck iz Prelog pri Prihovi nedolžno spoznalo, katero rodbino je pred enim letom neki hudoben človek velike krivice obdolžil.

(Pri Kápelu) blizu Radgone je z 900 p.ebivalcev in za prihodnje 1899. leto je nabranih udov družbe sv. Mohorja 299. Udnina, veznina in druga naročila znašajo 352 gld. To dela čast poverjeniku in ljudstvu. Dobro tretjino udnine je založil g. poverjenik sam. To je narodnost, ki je tako požrtvovalna in uneta! Ljudstvu pa je tudi v čast, ker je tudi med kmeti mnogo revnih, in so vendar pristopili k družbi.

(Najvišja kapelica) na slov. Štajarskem, kjer se bo maševalo, bode na Molički planini v župniji Luče. Ker bo s tem slov. turistom zelo ustrezno, zadostiti krščanski dolžnosti, ker bo tudi mnogoteri slov. duhovnik rad pohitel k Mariji, nebes kraljici, in ker želi slov. planinsko društvo kapelico postaviti kot spomin jubileja cesarjevega in sv. očeta, priporoča to podjetje vsem vernim Slovincem v podporo — duhovnik.

(Iz Žitene) pri Sv. Jurju v Slov. gor. se poroča o grozni nesreči: Pri kopanju vodnjaka je Janez Šneider po neprevidnosti padel 7 sežnjev globoko v vodnjak ter si zlomil obe nogi in ledovje vse premaknil. Na pol živega so prepeljali v Maribor v deželno bolnišnico.

(Nesreča pri vodnjaku.) V Litmerku blizu Ormoža je dne 3. marca 44letni viničar Andrej Zimmerleut vodo vlačil iz vodnjaka na kolo. Ko je spuščal vedro v vodnjak, zaviral je kolo z rajico. Ta se mu pa sterc in kolo se začne strašno vrteti, Zimmerleut je hoče ustaviti; toda kolo mu zdrobi prsi, da je par ur pozneje umrl.

(Pred postavo smo vsi jednaki!) Pred tednom je šel Bešelakov sin s 4 ničvredneži v Krivico na Prevorje k staremu Agrežu volov kupovat. Ker so pa voli mladega Agreža, jih ta ni dal prodati in prišlo je do prepira. Bešelakov nastavi nož mlademu Agrežu na prsi, drug fakir pa ga udari po glavi, da mu jo vso preseka. Mladi Agrež bo težko okreval. Oni dan so žandarji te lopove gnali zvezane v Kozje, le Bešelakov sin je šel prosto. Ali je kak princ?

(Strašen prizor.) Dne 2. marca okoli 1. ure popoldne se je pri Sv. Joštu na Kozjaku ponesrečil 37-letni delavec Janez Valenci, škalski rojak, pri odkopu šolskega stavišča. Odtrgala in zdrknila je nanj 15 centov teška skala tako silovito, da je bil revež v 10 minutah mrtev. V sled klica sodelavcev prihiti na lice nesreče gospod župnik, da podeli sv. zakramente umirajočemu, ki je bil razun glave pod skalovjem zakrit čez in čez.

(Pri gornjeradgonskem sodišču) so zaprli viničarja Antona Brodschneiderja, ker je baje zastrupil svojo ženo Uršulo. Primesal je bil mišnice koruzni moki, iz katere je žena skuhala žgance in jih pojedla.

(Nekateri mariborski Nemci) še vedno norijo, dasi smo sredi posta. Sinoči so zopet imeli ples, »hausbal« v kazini. No, »Mariboržanka«, ali ni kazina res prava potika?

Društvene.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je darovala njena krušna mati, slavna posojilnica mariborska, 350 fl. Domoljubna zahvala! S to svoto pa se je poravnal dolg; kajti dijaška kuhinja pogrne vsak dan 50 dijakom mizo.

(Vabilo.) K odborovi seji družbe duhovnikov lavantinske škofije v ponedeljek, 17. marca, ob 11. uri pred poldnem uljudno vabi preč. gg. odbornike predstojništvo.

(Pri Sv. Juriju ob Ščavnici) je bralno društvo imelo dne 20. febr. društveno zborovanje. Udeležba je bila zelo velika. Pri zborovanju nam je č. g. Majcen v krasnem govoru mnogo lepega o vzgoji otrok povedal. Po zborovanju je bila prosta zabava v prostorih g. Vaupotiča, katera se je vsled truda društvenega predsednika g. Košarja, gosp. A. Majcena in g. Ciriča z vrhmi pevkinjami izvrstno obnesla.

(Pravila zavarovalnice) proti požaru za ljubensko občino so po ministerstvu potrjena; delovanje zavarovalnice odmerjeno je v prvi vrsti za občino Ljubno razven trga; važnega pomena in mnoge koristi bi pa imela zavarovalnica tudi za ves gornjegrajski okraj, iz katerega se vsako leto iztekajo tisočaki v požrešni mošnjiček zasebnih zavarovalnic.

(Narodna čitalnica na Ptuj) ima letos ta-le odbor: Gg. dr. Fr. Jurtela, predsednik; dr. Bela Stuhec, podpredsednik; Josip Zelenik, blagajnik; Anton Goslar, tajnik; Ivan Kaukler, Franjo Matek, Franjo Toplak, Ivan Sedlaček, Mat. Nemeč, Franjo Mahorič in Miran Lorber, odborniki.

(Občni zbor ormoške čitalnice) si je za bodoče leto izvolil sledeči odbor: g. dr. Ivan Omulec, predsednik; gg. dr. Ivan Geiger, dr. Ivan Geršak, Franc Kranjc, č. g. Jakob Menhart, Alojz Mikl in Domicijan Serajnik ml., odborniki. Sklenilo se je v tem letu slaviti s posebno slavnostjo presvetlega cesarja 50-letnico, gojiti petje in podpirati narodno godbo. Odstopivši odbor je dobro gospodaril in se mu je izrekla posebna zahvala. Vseh je dohodkov 229 fl. 48 kr., izdatkov pa 213 fl. 48 kr.

(Občni zbor ormoške podružnice) sv. Cirila in Metoda si je izvolil zopet č. g. Jakoba Menharta predsednikom; g. dr. Ivana Geigerja blagajnikom in gosp. Antona Porekarja tajnikom. Namestniki teh so gg. dr. Geršak, dr. Omulec in Kranjc Vekoslav. Za poslanca k občnemu zboru družbe se je izvolil č. g. predsednik, namestnikom pa g. Vekoslav Mikl. Podružnica je letos poslala 108 fl. 38 kr. osredni družbi.

(Od Sv. Andraža v Slov. gor.) Veselica bralnega društva dne 13. febr. je bila za naše razmere sijajna. Seslo se je izredno veliko občinstva, med temi v obilnem številu Antonjevčani z mešanim zborom, s katerim so med prosto zabavo umetno nastopali; tudi Trojičanov je bilo mnogo. Igra: »Sovraštvo med dvema bratoma« je podala gledalcem prav ganljiv prizor; igralci so jo dobro rešili. Čast jim! Domača pevska zbor, mešani in moški, popevala sta povsem sigurno tako, da se je splošno trdilo: »Danes se je podalo občinstvu nekaj lepega in zabavnega«. Isto opazovali smo na dan občnega zborovanja v preteklem mesecu. Veselimo se, kedar je za to čas, žalujmo, kadar je čas žalosti!

(Gasilno društvo za Ormož in okolico) ima ta-le odbor: gg. Mart. Stanič, načelnik; Andrej Žinko, njegov namestnik; Vek. Mikl, denarničar; Ant. Porekar, tajnik; Fr. Stanič, vodja brizgalničarjev; Lovro Kirič, njegov namestnik; And. Vrhovčak, vodja plezalcev; Mat. Rajh, njegov namestnik; Martin Skoliber, vodja varuhov; Iv. Trstenjak, njegov namestnik; Tom. Vaupotič, nadzornik orodja; Fr. Magdič, zdravstveni načelnik. Kot troben-tači so se odločili gospodje: Andr. Kovačič, Fr. Hanželič ml. in Ant. Perc. Častnim članom društva sta se izvolila gospoda: dr. Iv. Geršak in dr. Iv. Omulec.

Iz drugih krajev.

(Sv. očetu Leonu XIII.) so o biserni maši in 20letnici papeževanja častitali ti-le deželni zbori: nižje- in gornjeavstrijski, galiski, tirolski, solnograški, predarlski, moravski, kranjski, isterski, dalmatinski in hrvaški sabor. Nič se o tej priliki niso za papeža zmenili: Deželni zbor štajarski, koroški in šlezijiški, kjer prusaki zvonec nosijo, in tržaški.

(Cesaričina Štefanija) je, kakor javljajo z Dunaja uradni glasovi, izven nevarnosti. Počuti se znatno boljše.

(V Djakovu) postane pomožni škof kanonik dr. Voršak, zvest somišljenik vladike J. J. Strössmayerja. Daj Bog, da postane tudi kedaj vladikin naslednik!

(Uravnava uradniških plač.) Cesar so baje že potrdili zakon za uravnava plač državnim uradnikom. Zakon se pa še-le objavi dne 2. decembra, to je na dan jubileja.

(Radi cesarskega jubileja) bode bojda na avstrijskih ljudskih in meščanskih šolah sklep letošnjega šolskega leta že dne 1. julija. Počitnice bodo torej precéj podaljšane, zlasti pa še, ker bo jeseni ob slavnosti še tudi teden dni prosto.

(V rjuhi v grob.) V Gorici je umrl Anton Casagrande, precej bogat mož. Izposojevanje denarja mu je neslo prav lepe dohodke, a bil je jako varčen. — V oporoki je naročilo zapustil, naj ga ne oblečejo v obleko, ampak le ogrnejo v rjuho in takega naj pokopljejo! Čudna oporoka to!

(Nove vrste kuga.) V Saarbrückenu v Prusiji se je pojavila med vojaštvom neka nove vrste kuga. Samo v 3. voju je obolelo 300 mož, med temi 130 nevarno; 22 vojakov je že pomrlo.

(Amerikanska oklopnica) imenovana »Maine« se je pred nekaterimi dnevi v havanskem pristanišču razletela zvečer ob 9. uri. Ostanki ladije so se užgali in požar je trajal čez polnoč. Od 420 pomorščakov se jih je blizu 300 ponesrečilo.

(Novo žensko učiteljsiše.) Naučni minister je potrdil pravila za zasebno žensko učiteljsiše v ljubljanskem uršul. samostanu.

(Na železnici je umrl) neki V. Levi, ki se je vozil iz Gorice v Trst. Pri Devinu je sprevodnik zahteval od njega vozni listek. Mož je slonel na klopi, a ni se ganil. Ko ga sprevodnik potipa, opazi, da je že mrtev.

(V Kastelcu na Moravskem) so češki kmetje socijalnodemokratskega državnega poslanca Bernerja prav pošteno nabili. — Tudi v Mladi Boleslavi se je včeraj socijalnodemokratskemu poslancu Hybešu kaj slabo godilo. Čehi so njega in njegove somišljenike napali. Tudi to je obstrukcija!

Listnica uredništva. G. nadučitelj M. Levstik: Nikakor se ne spominjam, da bi Vi bili letos poslali kak dopis. Č. g. kaplan Fr. Mursič: Isto velja radi novice »Srečni Kozjani«. G. Frejham: Vi niste pisali o gosp. Repniku. — B. Ferk, odg. urednik.

Loterijske številke.

Gradec 5. marca 1898: 4, 89, 58, 33, 43
Dunaj » » 80, 23, 47, 88, 7

Žitne cene.

Ime mesta (za 100 kil)	Pšenica		Rž		Jedmen		Oves		Koruzna		Praso		Ajdina	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
V Celju ...	14	—	12	—	9	—	7	50	7	—	10	—	10	—
V Celovcu.	12	—	9	64	7	76	6	85	6	90	—	—	—	—
Na Dunaju	11	90	8	93	—	—	6	90	5	69	—	—	—	—
V Gradcu.	14	30	9	80	10	—	7	50	6	50	6	80	—	—
V Ljubljani	13	—	10	—	7	50	7	—	6	50	—	—	—	—
Na Ptuj.	12	25	8	—	—	—	7	40	6	50	6	—	8	—
V Mariboru (za 100 lit.)	9	50	6	30	4	90	3	45	5	10	4	90	4	90

Bažnata obleka iz surove svile gld. 8'65

do 42 gld. 75 kr. za popolno obleko. Tussors in Shantung-Pongees — ter črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gold. 65 kr. — v najnovosegnejših tkaninah, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštno in carine prosto na dom. Vzorci obratno. G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zagatelj) v Zürichu.